

Jesaja 53:1

**“Wie heeft onze prediking geloofd en
aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard?”**

1 onze prediking 2 Jesaja's vraag 3 uw antwoord

Gemeente,

Weeralarm. Van tijd tot tijd wordt dat afgegeven door het KNMI. Het wordt en zeerste afgeraden de weg op te gaan. Door sneeuw, ijzel en gladheid is het levensgevaarlijk. Neem hert openbaar vervoer als u van huis moet. Zo'n bericht wordt uitgezonden en is voor iedereen bestemd.

Nou heb je altijd mensen die er zich niets van aantrekken. Och ja, ze gaven wel vaker weeralarm op en toen viel het ook mee en kwam er niks. Trouwens ik ben een ervaren chauffeur en ik rij voorzichtig. En wat dat openbaar vervoer betreft daar kun je ook lang niet zeker van zijn, dus of dat een alternatief is.... Mensen die zo'n weeralarm niet serieus nemen, niet echt betrouwbaar achten. En die laten het dan ook voor wat het is. Andere mensen achten het wel betrouwbaar, nemen het wel serieus. Die passen er hun plannen op aan.

De vraag is maar: acht je zo'n bericht betrouwbaar? Hoe serieus neem je het? En afhankelijk daarvan laat je het voor wat het is of je laat je erdoor leiden.

Daar gaat het om in de vraag van onze tekst. Wie heeft onze prediking geloofd? Geloofd. Daar staat een woord voor waar het woord 'amen' in zit. Wie heeft het betrouwbaar geacht? Wie heeft er 'amen' op gezegd?

1 onze prediking

Dan gaat het over 'onze prediking'. En wat die prediking is dat blijkt wel uit dit gedeelte. Het is het 4^e en laatste lied van de Knecht des HEEREN. Waarin die Knecht duidelijker en helderder geschilderd wordt dan ooit tevoren. Deze Knecht, daar begint het mee zal verhoogd ja zeer hoog worden. Zal Zijn heerschappij vestigen onder alle volken. Maar Hij zal ook de Knecht zijn die veracht zal zijn, Man van smarten, verzocht in krankheden, verwond, verbrijzeld, afgesneden uit het land der levenden. En aan het eind keert het begin weer terug: Hij zal velen rechtvaardig maken, zaad zien, en een grote buit ontvangen en uitdelen. De prediking van de vernederde en verhoogde Christus. Christus in Zijn lijden en in Zijn verheerlijking.

En van die prediking gaat enerzijds ook een alarm uit. Een alarm dar er gevaar dreigt. Dat de toorn Gods over onze zonden zo groot is dat God, eer Hij die ongestraft liet blijven, ze aan Zijn lieve Zoon gestraft

heeft. Eer dat Hij die ongestraft liet blijven. Dat zal het laatste zijn wat God doet, ja dat zal Hij nooit doen. Zonden ongestraft laten. De aard van de zonde maakt dat onmogelijk: zonde is opstand tegen God, de Schepper. Zonde is overtreding van Gods wetten. Zonde is verwerping van het rechtmatig gezag. Zonde is aantasting van Zijn heiligheid. Dat kan en mag niet ongestraft blijven. Het wezen van God maakt dat onmogelijk. Hij is rechtvaardig. Rechter in gerechtigheid. Onomkoopbaar en het recht handhavend. Nederland zou toch te klein zijn als iemand die een moord heeft gepleegd wegens een vormfout niet berecht of veroordeeld kan worden. Zo zal de hemelse Rechter nooit de zonde ongestraft laten.

En wat dat betekent zie je aan de Knecht des HEEREN: Man van smarten, onwaardigste onder de mensen, verwond, verbrijzeld, afgesneden. Gekruisigd, vervloekt, nedergedaald ter hel. Alarm voor zondaren: dit staat u te wachten als uw zonden onverzoend zijn, als uw schuld niet vergeven is. Dit komt eraan, dit wacht u.

En tegelijk is de prediking van de Knecht des HEEREN dat er in Hem volkomen vergeving is. Dat Hij vergeving schenkt in Christus. Volkomen vergeving waardoor Hij mij aanziet als had ik nooit zonde gehad of gedaan ja alsof ik zelf alles had volbracht wat Christus heeft volbracht. En dat God in Christus schenkt de Heilige Geest in het hart als onderpand. De vernieuwing van het leven. De afkeer van de zonde, het verlangen om Hem te dienen en de lust en liefde om voor Hem te leven. In Christus schenkt en werkt God dat allemaal. De vergeving in één keer volkomen en volmaakt en de vernieuwing gestaag een leven lang door tot in eeuwigheid.

Dat is onze prediking. En die mag iedereen horen. Letterlijk gaat het om een woord dat gewoon betekent heel hard en luid en duidelijk roepen, zodat iedereen het horen kan en zal. Deze prediking is voor iedereen bestemd. Want het is God, Die niet wil dat sommigen verloren gaan maar dat zij allen tot bekering komen. Alarm dat er gevaar dreigt en appel om te komen tot Christus.

Wie heeft onze prediking geloofd? Wie heeft dit alarm en dit appel betrouwbaar geacht? Serieus genomen? Of: gelaten voor wat het was. Er geen consequenties aan verbonden, aangehoord en niet door in beweging gekomen. Onveranderd, onbekeerd verder geleefd. Het is al zo vaak gezegd en tot nog toe is er nog niks misgegaan in mijn leven. Niks

gemerkt van gevaar of vloek. En wie zal zeggen of Christus werkelijk doen zal voor mij wat er gezegd en gepredikt wordt.....

Wie heeft onze prediking geloofd. Zo betrouwbaar geacht dat dat consequenties heeft gekregen. Wanneer zal iemand dat doen? Wat is dat geloven dan? Als iemand op een hoge verdieping van een flat woont en er is brand gebroken. En de brandweer heeft een vangnet gespannen boven de begane grond. En de oproep klinkt om van boven uit de flat te springen eer hij instort en in het vangnet te springen. Dan zal iemand springen als hij van twee dingen overtuigd is: ten eerste dat de flat in zal storten en in puin zal gaan, in vlammen op zal gaan. Ten tweede: dat dat vangnet het houden zal. Stevig genoeg is om me op te vangen, zodat ik niet te pletter stort. Dan zal ik springen. Wanneer zal ik geloven? Als ik het alarm betrouwbaar acht: dat de toren van mijn gerechtigheden in zal storten. Dat alles af zal brokkelen en ik in puin zal neerstorten onder Gods toorn. En als ik betrouwbaar acht dat Christus redt. Dat Hij opvangt en vergeeft en zaligmaakt. Dat ik niet bedrogen uitkom als ik me aan Hem toevertrouw. Dat is geloven: van je toren van eigendunk afspringen, je laten vallen....in de armen van Christus. Die betrouwbaar achten, dat Hij niet laat vallen die zich in Hem laten vallen.

Dat is geloof!

2 Jesaja's vraag

Wie heeft onze prediking geloofd? Dat is de vraag waar het om gaat. Die Jesaja ons aanreikt. Een vraag die maar al te makkelijk ondersneeuwt of achterwege blijft. Want er spelen zoveel vragen op het kerkelijk erf. Een kerkenraad heeft te maken met zoveel vragen bij het gemeentelven over financiën en beleid. Leidinggevend en hebben zoveel vragen om het jeugdwerk en kringwerk goed te laten verlopen.

Hoe hou je een goede opkomst, hoe houd je iedereen gemotiveerd, hoe breng je orde tijdens de club? Ouders hebben zoveel vragen in de opvoeding: hoe krijgen we voor elk kind de goede mogelijkheden gevonden en betaald? Hoe houden we ze allemaal in het gareel dat ze mee blijven gaan? Hoe vinden we woonruimte waar ze allemaal een eigen kamer kunnen krijgen? Allemaal vragen.

Maar laat één vraag niet ondersneeuwen: wie heeft de prediking geloofd? Laat die op elke kerkenraadsvergadering terugkeren. Laat die elk seizoen gesteld worden. Laat die ouders in het hart gegraveerd zijn.

Want die vraag zou zomaar achterwege kunnen blijven. Vooral als het goed lijkt te gaan. De kerkgang is goed en iedereen neemt trouw

zin of haar plek in steeds. De inkomsten zijn goed en maken het gemeentelven mogelijk. De opkomst bij clubs en verenigingen is goed, om dankbaar voor te zijn en er zijn geen ordeproblemen en geen strijd tussen groeperingen en stromingen. De kinderen passen goed op en gaan netjes mee naar de diensten. En je bent dankbaar en tevreden. Niks te wensen over. We rusten op onze lauweren en als het zo maar blijven mag. En de vraag wie onze prediking geloofd heeft wordt al lang niet meer gesteld.....

Maar dat is de vraag waar het om gaat en draait. Omdat, omdat daar alles van afhangt. Want die in de Zoon geloofd heeft het eeuwige leven, maar die de Zoon ongehoorzaam is op die blijft de toorn Gods. Daar hangt nogal wat van af! Niet geloofd dat is onder de vloek gebleven, dat is onder Gods toorn en rampzalig. Niet gered, niet verzoend, leven verloren voor God, sterven rampzalig voor jezelf.

Daarom weende Jezus over Jeruzalem: hoe vaak heb Ik u willen vergaderen...maar gij hebt niet gewild.

Calvijn zegt: vrome dienstknechten behoren diep bewogen te zijn als ze hun werk getrouw willen uitvoeren.

Spurgeon zegt ergens: als uw hoorders zich niet bekommeren over hun zaligheid, laat hen dan merken dat de predikant zich er wel over bekommert.

Prediking, ambtswerk, gemeentewerk, opvoedingstaat op de grens van tijd en eeuwigheid, van hemel en hel. Zullen wij mensen mogen vangen uit de stroom naar het verderf, of blijven ze daarin, grijpen wij mis, oomzeilen zij...en zien we hen verder drijven naar de eeuwige nacht?

De vraag: na een kerkdienst, na een rouwdienst, na een huisbezoek, na een catechisatie: zou er iemand de prediking geloofd hebben?

Als die vraag zo gesteld wordt dan is dat in eerst instantie met een sombere ondertoon. Alsof een leraar op school rondgaat om te kijken wie zijn huiswerk heeft gemaakt. En hij heeft een paar tafels gehad en geen van hen heet het gemaakt. En dan kijkt hij zo de klas rond en vraagt: wie heeft het nou eigenlijk gemaakt? Want het lijkt wel alsof niemand er wat gedaan heeft.

Wie heeft onze prediking geloofd...? Want het lijkt wel alsof niemand hem betrouwbaar heeft geacht. Zo komt deze tekst ook terug in Johannes 12. Waar Jezus uitgebreid gesproken heeft en gepredikt heeft. En

de wonderbare spijziging is geweest en Lazarus is opgewekt uit de doden. En dan staat er: en hoewel Hij zovele tekenen gedaan had nochtans geloofden zij in Hem niet opdat vervuld zou worden het woord van de profeet Jesaja: wie heeft onze prediking geloofd? En in Romeinen 10 zegt Paulus nadenkend over Israel: doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest, want Jesaja zegt: wie heeft onze prediking geloofd?

Zo ligt dat blijktbaar. Wie gelooft nu eigenlijk de prediking? En hoe komt dat? Nou dat zegt vers 2 direct: want.....want Hij is opgeschoten als een rijsje, als een wortel, had geen gedaante noch heerlijkheid, was veracht en de onwaardigste onder de mensen. Daar zijn wij niet van gediend. Dat God geen tekenen geeft, engelen laat verschijnen, opzienbarende wonderen doet, maar laat prediken een Gekruisigde. En Hij zegt dat in Hem alle heil is. Alles goed komt in Christus. Vergeving en nieuw leven. Hij maakt het waar.

Dat God ingaat, niet allereerst op onze behoefte naar gezondheid, naar financiële vastigheid, naar economische stabiliteit, naar levensgeluk. Maar het heeft over schuld en zonde. Over vrede met Hem en vergeving. Dat God ons roept tot navolging van Jezus, Die kruisdrager is. Wie hangt er nou op zijn kamer een poster op van een uitgemergelde vluchteling, van een halfdood gemartelde christen uit Noord Korea, ik denk iemand van jullie. Als je iets ophangt is het van iemand die wat uitstraalt aan capaciteit, aan goud, aan presentatie. Maar God roept tot navolging in het jezelf verloochenen, je kruis dragen en achter Hem komen.

Dat smaakt ons niet. Ons smaakorgaan is zo bedorven dat wij dit direct uitspuwen en niet lusten. Het valt niet te verwachten dat er mensen zijn die dat zullen aannemen en geloof zullen schenken. Zoals het niet te verwachten valt dat een vis het droge op zal zwemmen. Zo valt het niet te verwachten dat een mens Gods Koninkrijk zal inzwemmen. Dat maakt dat we nooit ervan uit mogen gaan dat de gemeente wel geloven zal. Dat dat toch eigenlijk vanzelf spreekt dat de gemeente die in de kerk zit wel echt geloof zal hebben. Die veronderstelling heeft al teveel kwaad aangericht in de kerk en kan al zoveel mensen zichzelf hebben laten bedriegen voor de eeuwigheid.

Toch hoor ik ook andere geluiden in de 4^e lied van de Knecht des HEEREN. Vlak voor onze tekst. Hij zal vele heidenen besprengen en zij zullen het zien en zij zullen het verstaan. En in 53 vers 10 Hij zal zaad zien en Hij zal vers 11 velen rechtvaardig maken. Er zullen er toch

geloven! Daar zal God Zelf voor zorgen. Hij zal maken dat zondaren in die Knecht des HEEREN hun heil hun hoogst geluk beschouwen. Daar zorgt Hij Zelf voor. Daarom mag het ook nooit vanzelfsprekend zijn in de gemeente dat iedereen wel onbekeerd zal zijn. Alsof dat normaal is onder het Woord. Met een God, Die macht heeft om te bekeren en Die zorgt voor onderdanen van Koning Jezus. Dat maakt al te makkelijk lijdelijke mensen die maar afwachten en rust hebben in hun onbekeerd zijn..... Alsof er geen God is Die ongelovigen geloven doet, onbekeerden tot bekering brengt.

3 Uw antwoord

Daarom is deze vraag ook een hele open vraag. Die klinken mag en moet op dit moment. Wie heeft onze prediking geloofd? Wie is er door de prediking van Christus tot schrikken gebracht, tot berouw, tot schuldbelijdenis, tot erkenning van zijn haar zonden voor God in dat licht? Geen vergoelijking meer, geen uitvluchten meer. Wie is door de prediking van de Gekruisigde tot Hem geleid? In overgave, in zich laten zalig maken. Tot vrede met God, zaligheid en eeuwig leven. Wie heeft onze prediking geloofd? En het zal op de jongste dag terugkeren: die vraag: wie heeft de prediking geloofd? En wie daarop 'nee' moet zeggen die moet weten dat de eeuwige vloek van God op hem of haar ligt tenzij hij/zij zich bekeert. Maar die 'ja' mag zeggen die mag weten: uw zonden zijn vergeven en u hebt toegang tot het eeuwige leven.

Maar juist ook rond het Heilig Avondmaal is dit de vraag die gesteld wordt: wie heeft onze prediking geloofd? En wie daarop 'nee' moet zeggen die kan niet aangaan aan de tafel des Heeren. En die redt zichzelf niet door dan toch maar aan te gaan, integendeel, maar die bekere zich tot de Heere. En wie 'ja' mag zeggen die heeft toegang tot het Heilig Avondmaal. Maar wel na zelfbeproeving. Want de mens beproeve zichzelf en ete alzo..... Die zorge dat hij oprecht voor God staat zodat hij of zij ook inderdaad aan kan en mag gaan.

Wie heeft onze prediking geloofd? Mag u/jij 'ja' zeggen? Ja HEERE! Gekomen tot Christus, gebracht tot berouw, verslagenheid, verwondering. Dat is wat! Want dan is dat gekomen omdat de arm des HEEREN aan ons is geopenbaard. Dat is een parallellisme. Er wordt twee keer hetzelfde gezegd. De prediking geloven is gelijk aan dat de arm des HEEREN je geopenbaard is. Daar wordt wel de Heilige Geest mee bedoeld. Door Christus verworven. Die als een arm je vastgrijpt en je meeneemt. Iemand wees mij ooit hierop: als het gaat over de schepping dan spreekt de Bijbel over Gods vingers. Het werk van Zijn vingers. Bij wijze van spreken Zijn pink, Zijn duim. Dat was voor God alsof Hij daar maar een pink voor nodig had. Maar als het gaat over het werk van de verlossing, van het geloof, dan spreekt de Bijbel over Gods arm. U hoort het verschil.

Een kopje kun je met je pink op tafel verschuiven. Maar een inbreker moet je met je arm tegen teweerstellen en mee worstelen, dat red je met je pink je vinger niet. Als een mens die het met zijn pink niet afkan maar zijn hele arm in de strijd moet gooien. Zo'n werk is het brengen tot geloof. Om die weerbarstigheid te overwinnen en in te winnen. Dat is nodig om een mens tot geloof te brengen. Dat Zijn arm zich openbaart. Geloven is niet niks!

Soms lijkt dat wel eens. Alsof geloven zo in ons verlengde ligt. Als het maar helder gebracht wordt en hoort dat God van je houdt en je waardevol vindt nou, dan geloof je dat toch. Natuurlijk is Jezus toch voor je gestorven? Alsof het niets is en niets kost om tot geloof te komen.

Maar hier leren we anders. Tot geloof komen. Dat is werk van Gods heilige Geest Die als een machtige arm van God mijn weerstand overwon en mijn verzet brak en mijn onwil te sterk werd. Wat een wonder: dat ik geloof! Me verloren ben aan Christus. Dat zou nou nooit gebeurd zijn van mezelf uit. Dat was totaal niet in de lijn der verwachting, gelet op wie en hoe ik ben. En toch is het gebeurd. Hij bracht mij tot geloof. De arm des HEEREN is aan mij geopenbaard.

Wie heeft onze prediking geloofd?

Als het 'nee' is: waarom dan niet? Met zo'n arm des HEEREN die je overal vandaan wilde en kon halen. En je helemaal tot Hem wilde brengen. En dan toch: niet geloofd? Je niet hebben willen laten ophalen en meeleden. Zelf niet gewild.

En als het je nood en vraag is? Zijn arm, Zijn hand brengt tot geloof. Daar is wel heel bijzonder de Heilige Geest mee bedoeld. Die als met een arm zondaren ergens vandaan haalt. Die als met een arm zondaren leidt en meetrekt tot Jezus Christus. Zo reëel, zo werkelijk alsof het een hand is die je beetpakt. En je meeneemt. En je brengt bij de Knecht des HEEREN. Dat doet Hij. Dat is Evangelie voor mensen die er zelf in vastlopen. Mensen die zichzelf niet stil kunnen zetten. Zichzelf niet onder de indruk kunnen maken van het oordeel. Zichzelf geen berouw kunnen geven. Zichzelf niet tot Jezus kunnen brengen, durven brengen. Je neemt het je voor en toch val je weer terug. Je weet het met je verstand en toch durf je niet. Je komt niet los uit je zondigheid. Je komt niet tot Jezus in vrijmoedigheid. Hier is uw Middelaar. Zijn arm is lang genoeg, die haalt je overal vandaan, waar je ook zit en bent. Zijn arm is sterk genoeg om je los te wrikken. En Hij brengt vrijmoedig tot Zich. Wat een Evangelie! De prediking, de vergeving is Zijn werk. Het geloof in de prediking is ook zijn werk. Om Hem aan te roepen: Heere, haalt U me erbij. Haalt U me

weg waar ik vastzit. Waar ik maar doorleef. Heere, brengt U mij helemaal bij de Heere Jezus. Tot dat ik er echt ben, bij Hem, in Hem. Zijn arm zal Zich openbaren en Hij brengt tot geloof.

Aan wie is de arm des HEEREN geopenbaard? Zalig wie zeggen mag: ja HEERE, ook aan mij.

Amen